

megjelentek a felfordult halak, úsztak, mint a dögök, egymás után raktam őket a hordóba. Egy csomó hideg, nedves testet.

A lemez lejárt. Következik a száraz eső.

Anna magához szorít, kedvesen, én olyan buta vagyok, ne haragudj rám, én olyan, de olyan boldog vagyok, hidd el, kedves, kedves...

Azután elcsendesedik, megmerevedik.

— Már igazán kikapcsolhatnád a gramofont!

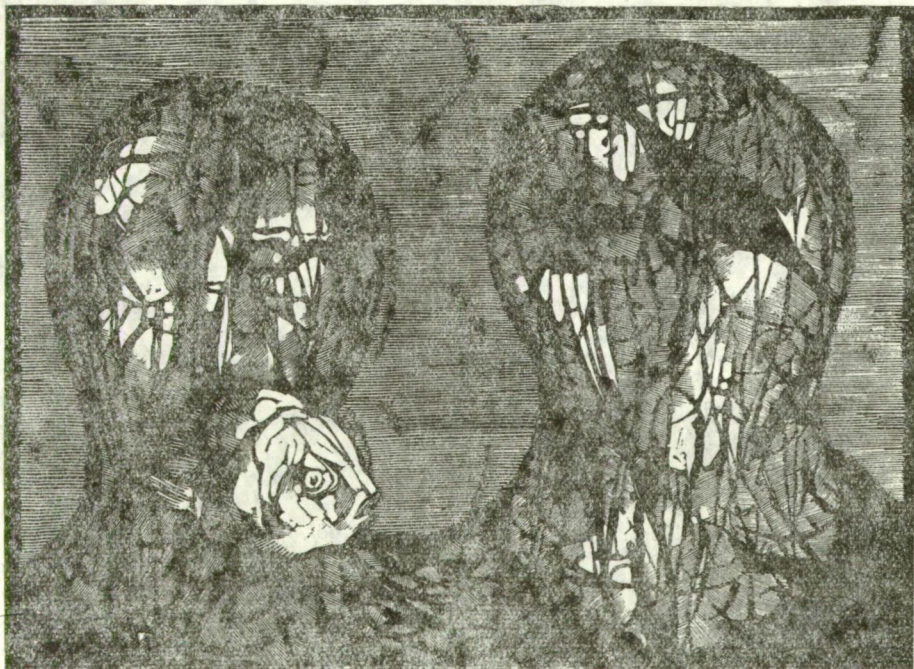
Azért sem kapcsolom ki! Vésődjön agyunkba zörgése. Kárörvendően mosolygok. Segítek begombolni Anna ruháját. Azután állok a kitért ajtóban, s ő felnéz rám odaadó, meghunyászkodó tekintettel. Kedvesem, kedvesem, mikor látlak? Felhívlak, válaszolom, s integetek a cédulára firkantott telefonszámmal.

Az ablakból még utána nézek. Ugrádozik, mint egy gida, kikerüli a tócsákat. Állandóan visszafordul, integet. Szemében magával viszi a meghunyászkodó, csendes örömet. Az ablakhoz esőcseppek ütődnek. A gramofon serceg, azután megpattan benne valami, elhallgat. Nem törődöm vele.

Összegyűrom a papírdarabkát, és kiejtem az ablakon. Anna után bámulok. Lehet, hogy többé fel sem hívom. Végeredményben Ilona sokkal jobban megállja helyét az ágyban.

(Ardamica Ferenc fordítása)

Dušan Kužel — 1940. szeptember 7-én született Martinban (Turócszentmárton). A pozsonyi bölcsészkaron végzett, a Smena Könyvkiadó szerkesztője volt, most csak írásból él. Könyvei: Vráti sa niekto iný (1964), Mimobežky (1967), Útek z neba (1969).

DUSAN GREČNER: „VASLAKODALOM”